

چکیده:

هدف پژوهش حاضر بررسی تفاوت امید به زندگی، سرسختی روان شناختی و حمایت اجتماعی در افراد مبتلا به صرع بزرگ با افراد عادی بود. این پژوهش از نظر ماهیت از نوع پژوهش‌های کمی، از لحاظ هدف کاربردی، از لحاظ درجه کنترل علی - مقایسه ای به شمار می‌آید. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه امید به زندگی میلر، سرسختی روانشناختی اهواز (AHI) و حمایت اجتماعی درک شده فلیمنگ استفاده گردید. بر اساس جدول بارتلت و همکاران تعداد ۱۲۰ نفر از افراد عادی و مبتلا به صرع گراندمال (صرع بزرگ) شهر رشت می‌باشد که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شد. نتایج با استفاده از شاخص‌های آماری مانند فراوانی، میانگین و انحراف معیار و همچنین در بخش استنباطی نیز از آزمون t دو نمونه‌ی مستقل استفاده شد. نتایج آزمون تحلیل واریانس چند متغیره MANOVA جهت مقایسه امید به زندگی، سرسختی روانشناختی و حمایت اجتماعی در افراد مبتلا به صرع و افراد عادی نشان داد که تفاوت معنی داری بین گروه افراد عادی و مبتلا به صرع در رابطه با متغیر امید به زندگی و حمایت اجتماعی در سطح ۰/۰۱ درصد و نیز در رابطه با متغیر سرسختی روانشناختی در سطح ۰/۰۵ درصد وجود دارد. نتایج مقایسه میانگین t-test نشان داد که تفاوت معنی داری بین دو گروه افراد عادی و افراد دارای صرع بر حسب متغیر امید به زندگی و حمایت اجتماعی (با ۹۹ درصد اطمینان) و سرسختی روانشناختی (با ۹۵ درصد اطمینان) وجود دارد. ویژگی امید به زندگی، سرسختی روانشناختی و حمایت اجتماعی در بین افراد عادی بالا تر از افراد مبتلا به صرع بود.

کلمات کلیدی: امید به زندگی، سرسختی روان شناختی، حمایت اجتماعی، صرع، رشت.